



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 396

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 mai 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
53.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2019 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	2
259.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2019 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	3
★		
54.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2020 privind unele măsuri fiscale și modificarea unor acte normative	3
260.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2020 privind unele măsuri fiscale și modificarea unor acte normative.....	3
★		
55.	— Lege privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19	4–13
261.	— Decret pentru promulgarea Legii privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19	13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 96 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală	14–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2019 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85 din 27 decembrie 2019 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.053 din 30 decembrie 2019, cu următoarele modificări:

— **Articolul unic se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**Art. I.** — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 26 septembrie 2011, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 3⁴ se introduce un nou articol, articolul 3⁵, cu următorul cuprins:

«Art. 3⁵. — Prin excepție de la prevederile art. 3⁴, începând cu trimestrul IV al anului 2019, valoarea BA_t este de 1.668 milioane lei.»

2. După articolul 3⁶ se introduce un nou articol, articolul 3⁷, cu următorul cuprins:

«Art. 3⁷. — (1) Începând cu trimestrul I al anului 2020, contribuția trimestrială se calculează și se datorează diferențiat pentru medicamente de tip I, II, și III, în condițiile prezentului articol.

(2) Clasificarea medicamentelor în medicamente de tip I, medicamente de tip II și medicamente de tip III în vederea calculării contribuției trimestriale se realizează după cum urmează:

a) prin „medicament de tip I” se înțelege: medicamentul autorizat în conformitate cu art. 704 și 706 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau un medicament autorizat în Uniunea Europeană prin procedura centralizată conform Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004, de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente, pe bază de studii clinice proprii. În scopul aplicării prezentei ordonanțe de urgență, medicamentele pentru care s-a acordat o autorizație de uz pediatric (PUMA) și medicamentele prevăzute la art. 710 — cu indicații susținute de studii clinice de eficacitate proprii — din Legea nr. 95/2006, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, sunt considerate medicamente inovative și pentru care în ultima lună din fiecare trimestru nu există cel puțin un generic sau un biosimilar cu preț introdus în Lista de decontare a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

b) prin „medicament de tip II” se înțelege: medicament produs pe o linie de fabricație din România, indiferent dacă prin modul de autorizare se poate clasifica ca medicament de tip I sau medicament de tip III, după caz;

c) prin „medicament de tip III” se înțelege: medicamentul definit conform art. 708 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În scopul aplicării prezentei ordonanțe de urgență, medicamentele autorizate conform art. 708 alin. (3), art. 709 și art. 710 — cu indicație de substituție, art. 711, 715 și 718 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și oricare alte medicamente care nu se încadrează la definițiile de la lit. a) și b) sunt considerate medicamente de tip III;

d) lista „medicamentelor de tip I, tip II și tip III” se aprobă trimestrial prin ordin al ministrului sănătății, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii unui trimestru;

e) definițiile stabilite la lit. a), b) și c) se aplică și medicamentelor importate/distribuite paralel.

(3) Pentru „medicamentele de tip I”, contribuția trimestrială se calculează prin aplicarea procentului de 25% asupra valorii aferente consumului centralizat al acestora, comunicat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, în condițiile art. 5 alin. (7¹), după scăderea T.V.A.

(4) Pentru „medicamentele de tip II”, contribuția trimestrială se calculează prin aplicarea procentului de 15% asupra valorii aferente consumului centralizat al acestora, comunicat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, în condițiile art. 5 alin. (7¹), după scăderea T.V.A.

(5) Pentru „medicamentele de tip III”, contribuția trimestrială se calculează prin aplicarea procentului de 20% asupra valorii aferente consumului centralizat al acestora, comunicat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, în condițiile art. 5 alin. (7¹), după scăderea T.V.A.»

Art. II. — Începând cu trimestrul următor al intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, valoarea BA_t se indexează cu rata inflației, față de valoarea ultimului trimestru al anului anterior.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 14 mai 2020.

Nr. 53.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2019 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2019 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 mai 2020.
Nr. 259.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2020 privind unele măsuri fiscale și modificarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33 din 26 martie 2020 privind unele măsuri fiscale și modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 30 martie 2020, cu modificările ulterioare, cu următoarea completare:

— **La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

București, 14 mai 2020.
Nr. 54.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2020 privind unele măsuri fiscale și modificarea unor acte normative

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2020 privind unele măsuri fiscale și modificarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 mai 2020.
Nr. 260.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Având în vedere faptul că în contextul generat de dinamica evoluției situației epidemiologice naționale, dar și internaționale, determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, interesul public general reclamă adoptarea unor noi măsuri care să permită autorităților publice să intervină eficient și cu mijloace adecvate pentru gestionarea crizei,

luând în considerare necesitatea asigurării în continuare, chiar și după încetarea stării de urgență, a unei protecții adecvate împotriva îmbolnăvirii cu coronavirusul SARS-CoV-2, dar și crearea în același timp a premiselor-cadru pentru revenirea etapizată, fără sincope majore, la situația de normalitate, inclusiv prin relaxarea măsurilor luate în contextul instituirii și prelungirii de către Președintele României a stării de urgență pe teritoriul României,

având în atenție experiența statelor grav afectate de evoluția virusului și măsurile care au avut impact pozitiv în prevenirea și limitarea răspândirii acestuia, inclusiv după luarea măsurilor inițiale de primă urgență,

în considerarea necesității instituirii, inclusiv la nivel legislativ, în contextul existenței unei situații de urgență de amploare și intensitate deosebită, a unor mecanisme care să protejeze, în mod adecvat și cu prioritate, drepturile convenționale, unionale și constituționale la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății și având în vedere obligația instituită de Legea fundamentală în sarcina statului de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice a cetățenilor,

întrucât, în conformitate cu prevederile art. 53 din Constituția României, republicată, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, între altele, pentru apărarea ordinii, a sănătății publice, dar și a drepturilor și a libertăților cetățenilor,

în condițiile în care, în contextul situației de criză generate de pandemia de COVID-19, este necesară adoptarea de către Parlamentul României, prin lege, a unor măsuri restrictive, cu caracter esențialmente temporar și, după caz, gradual, proporționale cu nivelul de gravitate prognozat sau manifestat al acesteia, necesare pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa drepturilor convenționale, unionale și constituționale la viață, integritate fizică și sănătate ale persoanelor, în mod nediscriminatoriu, și fără a aduce atingere existenței altor drepturi sau libertăți fundamentale,

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege are ca obiect instituirea, pe durata stării de alertă declarate în condițiile legii, în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, a unor măsuri temporare și, după caz, graduale, în scopul protejării drepturilor la viață, la integritate fizică și la ocrotirea sănătății, inclusiv prin restrângerea exercițiului altor drepturi și libertăți fundamentale.

(2) Măsurile restrictive de drepturi prevăzute în prezenta lege, precum și, după caz, cele de renunțare sau de relaxare a acestora se dispun cu respectarea principiului egalității de tratament juridic pentru situații identice sau comparabile.

Art. 2. — Starea de alertă reprezintă răspunsul la o situație de urgență de amploare și intensitate deosebite, determinată de unul sau mai multe tipuri de risc, constând într-un ansamblu de măsuri cu caracter temporar, proporționale cu nivelul de gravitate manifestat sau prognozat al acesteia și necesare pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor iminente la adresa vieții, sănătății persoanelor, mediului înconjurător, valorilor materiale și culturale importante ori a proprietății.

Art. 3. — (1) Starea de alertă se declară la nivel local, județean sau național, atunci când analiza factorilor de risc indică necesitatea amplificării răspunsului la o situație de urgență, pentru o perioadă limitată de timp, care nu poate fi mai mare de 30 de zile.

(2) Starea de alertă poate fi prelungită ori de câte ori analiza factorilor de risc indică necesitatea menținerii răspunsului amplificat pentru o perioadă de timp suplimentară, care nu poate fi mai mare de 30 de zile.

(3) Starea de alertă încetează, înainte de împlinirea termenului pentru care a fost declarată ori prelungită, atunci când analiza factorilor de risc indică faptul că nu mai este necesară menținerea unui răspuns amplificat.

(4) În aplicarea alin. (1)—(3) se analizează cumulativ următorii factori de risc:

- amplierea situației de urgență, respectiv manifestarea generalizată a tipului de risc la nivel local, județean sau național;
- intensitatea situației de urgență, respectiv viteza de evoluție, înregistrată sau prognozată, a fenomenelor distructive și gradul de perturbare a stării de normalitate;
- insuficiența și/sau inadecvarea capacităților de răspuns;
- densitatea demografică în zona afectată de tipul de risc;
- existența și gradul de dezvoltare a infrastructurii adecvate gestionării tipului de risc.

Art. 4. — (1) Starea de alertă se instituie de Guvern prin hotărâre, la propunerea ministrului afacerilor interne, și nu poate depăși 30 de zile. Starea de alertă poate fi prelungită, pentru motive temeinice, pentru cel mult 30 de zile, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului afacerilor interne.

(2) Starea de alertă se instituie pe întreg teritoriul țării sau doar pe teritoriul unor unități administrativ-teritoriale, după caz.

(3) Când starea de alertă se instituie pe cel puțin jumătate din unitățile administrativ-teritoriale de pe teritoriul țării, măsura se supune încuviințării Parlamentului. Parlamentul se pronunță în ședință comună a Camerei Deputaților și Senatului, în termen de 5 zile de la data solicitării de încuviințare. Dacă Parlamentul respinge solicitarea de încuviințare, starea de alertă încetează de îndată.

(4) Parlamentul poate încuviința măsura adoptată de Guvern integral sau cu modificări.

(5) Valabilitatea documentelor eliberate de instituțiile și autoritățile publice, precum și de entitățile private autorizate conform legii se menține pe toată perioada stării de alertă, precum și pentru o perioadă de 90 de zile de la încetarea acestei stări.

(6) Prin excepție de la alin. (1), în cazul dovezilor înlocuitoare ale permiselor de conducere — cu drept de circulație, se menține numai valabilitatea celor emise în temeiul art. 111 alin. (1) lit. b), alin. (4) sau (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe toată perioada stării de alertă, precum și pentru o perioadă de 10 zile de la încetarea acestei stări. Pentru aceeași perioadă se menține și valabilitatea prelungirii dreptului de circulație, dispusă de procuror sau de instanța de judecată potrivit art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II Măsurile sectoriale

SECȚIUNEA 1 Domeniul economic

Art. 5. — (1) Măsurile pentru creșterea capacității de răspuns sunt:

a) achiziționarea bunurilor și serviciilor de necesitate imediată în gestionarea situației de urgență pentru care a fost declarată starea de alertă, prin negocierea fără publicare prealabilă;

b) suplimentarea, prin redistribuirea către zonele afectate, a tehnicii, echipamentelor și dispozitivelor necesare acțiunilor de răspuns;

c) detașarea pe teritoriul național, în zonele afectate, a personalului care deține competențele adecvate gestionării situației de urgență, cu consimțământ;

d) coordonarea operațională a unor servicii publice;

e) adaptarea programului de lucru sau permanentizarea activității serviciilor de asistență socială;

f) permanentizarea activității unor centre operative pentru situații de urgență cu activitate temporară.

(2) Măsurile pentru asigurarea rezilienței comunităților sunt:

a) evacuarea temporară a persoanelor și bunurilor din zona afectată sau posibil a fi afectată;

b) acordarea de ajutoare de primă necesitate pentru persoanele și animalele afectate;

c) efectuarea lucrărilor pentru modificarea de urgență a mediului înconjurător și infrastructurii, stabilite de forțele de intervenție pentru oprirea sau limitarea efectelor situației de urgență;

d) măsuri de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor, inclusiv instituirea carantinei sau a izolării la domiciliu;

(3) Măsurile pentru diminuarea impactului tipului de risc sunt:

a) restrângerea sau interzicerea organizării și desfășurării unor mitinguri, demonstrații, procesiuni, concerte sau a altor tipuri de întruniri, în spații deschise, precum și a unor întruniri de natura activităților culturale, științifice, artistice, religioase, sportive sau de divertisment, în spații închise;

b) restrângerea sau interzicerea circulației persoanelor și vehiculelor în locurile și, după caz, în intervalele orare stabilite;

c) interzicerea ieșirii din zonele stabilite și, după caz, în intervalele orare stabilite sau instituirea carantinei asupra unor clădiri, localități sau zone geografice;

d) restrângerea sau interzicerea efectuării de către operatori a transporturilor rutiere, feroviare, maritime, fluviale, aeriene sau cu metroul pe rutele și, după caz, în intervalele orare stabilite;

e) închiderea temporară a unor puncte de trecere a frontierei de stat;

f) limitarea sau suspendarea pe durată determinată a activității unor instituții sau operatori economici;

g) participarea cetățenilor și a operatorilor economici la unele activități în folosul comunităților locale.

Art. 6. — Hotărârile prin care se declară ori se prelungește starea de alertă, precum și cele prin care se stabilește aplicarea unor măsuri pe durata stării de alertă cuprind:

a) baza legală;

b) perioada stării de alertă;

c) măsuri pentru creșterea capacității de răspuns, asigurarea rezilienței comunităților și diminuarea impactului tipului de risc necesar a fi aplicate, condițiile concrete de aplicare și destinarii acestor măsuri;

d) instituțiile și autoritățile publice care pun în aplicare sau urmăresc respectarea aplicării măsurilor, după caz.

Art. 7. — Măsurile aplicate pe durata stării de alertă se revaluează în cazul instituirii stării de urgență potrivit art. 93 din Constituția României, republicată, în baza analizei factorilor de risc prevăzuți la art. 2.

Art. 8. — (1) Pe durata stării de alertă se poate suspenda consumul produselor alimentare și băuturilor alcoolice și nealcoolice în spațiile comune de servire a mesei din restaurante, hoteluri, moteluri, pensiuni, cafenele sau alte localuri publice, atât în interiorul, cât și la terasele din exteriorul acestora.

(2) Pe durata stării de alertă poate fi permisă prepararea hranei și comercializarea produselor alimentare și băuturilor alcoolice care nu se consumă în spațiile menționate la alin. (1), cu excepția teraselor unde se respectă măsurile de protecție sanitară.

Art. 9. — (1) Pe durata stării de alertă se pot suspenda activitățile de comercializare cu amănuntul a produselor și serviciilor în centrele comerciale în care își desfășoară activitatea mai mulți operatori economici, cu acordul CNSSU.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) nu se aplică în cazul centrelor comerciale mici, de sub 15.000 mp, cu magazine individuale din incintă de sub 500 mp fiecare.

(3) Prin excepție de la alin. (1), sunt permise următoarele activități comerciale:

a) vânzarea produselor electronice și electrocasnice, doar dacă operatorii economici asigură livrarea acestora la domiciliul/sediul cumpărătorului;

b) activitatea desfășurată de operatorii economici din cadrul centrelor comerciale care au accesul asigurat direct din exteriorul incintei și este întreruptă comunicarea cu restul complexului;

c) activitatea desfășurată de către magazinele agroalimentare, farmacii, cabinetele stomatologice, curățătorii de haine și centrele de îngrijire personală, precum și vânzarea produselor și serviciilor de optică medicală.

(4) Personalul care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (2) și (3) are obligația de a purta în permanență mască ce va fi schimbată la un interval de cel mult 4 ore, iar operatorul economic va asigura măști pentru aceștia, precum și soluții de dezinfecție a mâinilor în zona de acces în incintă. Purtarea măștilor de protecție de către client și respectarea normelor de distanțare la case de marcat sunt obligatorii.

SECȚIUNEA a 2-a

Domeniul sănătății

Art. 10. — Pe durata stării de alertă, Ministerul Sănătății coordonează activitățile de prevenire și combatere a efectelor pandemiei de COVID-19 în cadrul unităților sanitare publice, după caz.

Art. 11. — Pe durata stării de alertă, posturile vacante sau temporar vacante din cadrul Ministerului Sănătății și unităților aflate în subordinea, coordonarea și sub autoritatea Ministerului Sănătății, inclusiv funcțiile publice de execuție și conducere, pot fi ocupate de funcționari publici sau personal contractual, prin

numire, fără concurs. Numirea se face prin ordin al ministrului sănătății și încetează de drept în cel mult 30 de zile de la data încetării stării de alertă.

Art. 12. — (1) Pe durata stării de alertă, pentru neîndeplinirea gravă a atribuțiilor de serviciu de natură a pune în pericol persoanele și măsurile de prevenire și combatere a efectelor pandemiei de COVID-19, pot fi suspendate din funcții persoanele cu funcții de conducere din cadrul Ministerului Sănătății și din unitățile sanitare publice aflate în subordinea, sub autoritatea Ministerului Sănătății.

(2) Posturile devenite vacante temporar prin aplicarea suspendării prevăzute la alin. (1) pot fi ocupate de funcționari publici sau personal contractual, prin numire, fără concurs, prin ordin al ministrului sănătății.

(3) Suspendarea din funcție dispusă în condițiile alin. (1) și numirea dispusă în condițiile alin. (2) încetează de drept la încetarea stării de alertă.

Art. 13. — Pe durata stării de alertă, prin ordin comun al ministrului sănătății și ministrului afacerilor interne se poate institui:

a) obligativitatea purtării măștii de protecție în spațiile publice închise, spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă;

b) obligativitatea organizării activității instituțiilor și autorităților publice, operatorilor economici și profesioniștilor, astfel încât să se asigure la intrarea în sediu, în mod obligatoriu, triajul epidemiologic și dezinfectarea obligatorie a mâinilor, atât pentru personalul propriu, cât și pentru vizitatori. Pentru personalul propriu triajul epidemiologic constă în măsurarea temperaturii prin termometru noncontact, iar pentru vizitatori triajul se realizează prin măsurarea temperaturii.

Art. 14. — Pe durata stării de alertă, pentru produsele utilizate pentru rezolvarea cauzei care a determinat starea de alertă pot fi plafonate prețurile, în condițiile art. 4 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, doar dacă în piață există disfuncționalități în privința asigurării acestora.

Art. 15. — În vederea reluării activității de către furnizorii de servicii medicale pe durata stării de alertă, indiferent de natura furnizorului, se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății normele generale de funcționare pe tipuri de specialități.

SECȚIUNEA a 3-a

Domeniul muncii și protecției sociale

Art. 16. — Pe durata stării de alertă, în funcție de specificul activității și de nevoi, conducătorii instituțiilor publice implicate în combaterea pandemiei de COVID-19 pot dispune detașarea cu acordul prealabil al angajatului și al angajatorului care detașează, cu condiția ca angajatorul la care se face detașarea să fie din același domeniu de activitate.

Art. 17. — Pe durata stării de alertă, angajatorul poate dispune, cu consimțământul angajatului, desfășurarea activității în regim de telemuncă sau muncă la domiciliu, modificarea locului de muncă ori a atribuțiilor acestuia.

Art. 18. — Pe durata stării de alertă, în funcție de specificul activității și de nevoi, conducătorii instituțiilor publice implicate în combaterea pandemiei de COVID-19, precum și a efectelor acesteia pot dispune unilateral întreruperea concediilor de odihnă, de odihnă suplimentare, fără plată, de studii și pentru formare profesională ale personalului angajat și reluarea activității pentru personalul propriu.

Art. 19. — Conducătorii centrelor rezidențiale de îngrijire și asistență a persoanelor vârstnice, centrelor rezidențiale pentru copii și adulți, cu și fără dizabilități, precum și pentru alte categorii vulnerabile, prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale, precum și în regulamentele-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a asigura măsurile de continuitate a activității pe durata stării de alertă, având dreptul să stabilească programul de lucru al angajaților, în condițiile legii.

Art. 20. — (1) Valabilitatea contractelor colective de muncă și a acordurilor colective de muncă se prelungește pe durata stării de alertă, precum și pentru o perioadă de 90 de zile de la încetarea acesteia.

(2) În cazul contractelor și acordurilor colective de muncă prevăzute la alin. (1), părțile au obligația inițierii negocierii colective în termen de 45 de zile de la încetarea stării de alertă, în condițiile legii.

Art. 21. — Pe durata stării de alertă, prin derogare de la prevederile art. 118 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, angajatorii din sistemul privat, autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și regiile autonome, societățile naționale, companiile naționale și societățile la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, cu un număr mai mare de 50 de salariați, pot stabili programe individualizate de muncă, fără acordul salariatului, astfel încât între salariați să se asigure existența unui interval de o oră la începerea și la terminarea programului de muncă, într-o perioadă de 3 ore.

Art. 22. — Pe durata stării de alertă, pentru angajații din sistemul public, angajatorul poate stabili, cu acordul acestora, executarea unor lucrări sau sarcini de serviciu urgente, în legătură cu prevenirea și combaterea situației care a generat starea de alertă, indiferent de natura atribuțiilor de serviciu, cu asigurarea măsurilor de protecție a angajatului.

Art. 23. — (1) Pe durata stării de alertă, Guvernul dispune măsuri speciale de sprijin al angajatorilor și protecție a angajaților și familiilor acestora.

(2) Pentru perioada stării de alertă, autoritățile competente dispun măsuri de protecție și prevenție pentru angajații aflați în situații de vulnerabilitate.

(3) Pentru durata stării de alertă, Guvernul stabilește măsuri speciale de sprijin pentru alți profesioniști, astfel cum sunt reglementați de art. 3 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele care au încheiate convenții individuale de muncă în baza Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, cu modificările ulterioare, precum și pentru persoanele fizice care obțin venituri exclusiv din drepturile de autor și drepturile conexe, astfel cum sunt reglementate de Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care au întrerupt activitatea, ca urmare a măsurilor de prevenire și combatere a efectelor pandemiei de COVID-19.

Art. 24. — Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv ale actelor normative care o modifică și/sau o completează ori care cuprind dispoziții care privesc aplicarea prevederilor sale, se aplică în continuare, fără întrerupere, de la data încetării stării de urgență instituite prin decret, potrivit art. 93 alin. (1) din Constituția României, republicată, pentru toate domeniile de activitate în care se mențin restricții, până la ridicarea acestora, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2020.

Art. 25. — (1) Pe durata stării de alertă, angajații din sistemul public vor rămâne disponibili pentru efectuarea sarcinilor de serviciu, în funcție de volumul de activitate al instituției, în vederea realizării scopului prezentei legi.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) se va face cu respectarea unui număr de maximum 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare.

Art. 26. — (1) Pe durata stării de alertă, pentru neîndeplinirea gravă a atribuțiilor de serviciu legate de instituirea și aplicarea măsurilor prevăzute de prezenta lege, persoanele din instituțiile publice care au în atribuții prevenirea contaminării și combaterii efectelor COVID-19, pot fi suspendate din funcție, potrivit normei proprii de organizare și funcționare a instituției sau autorității publice, după caz. Suspendarea încetează de drept la data încetării stării de alertă.

(2) Posturile devenite vacante temporar prin aplicarea suspendării prevăzută la alin. (1) pot fi ocupate de funcționari publici sau personal contractual, prin numire de către autoritatea competentă, fără concurs.

(3) Suspendarea din funcție dispusă în condițiile alin. (1) și numirea dispusă în condițiile alin. (2) încetează de drept la încetarea stării de alertă.

Art. 27. — (1) Instituțiile și autoritățile publice pot angaja personal fără concurs, în funcție de nevoile determinate de prevenirea și combaterea situației care a generat starea de alertă și exclusiv pentru activități legate de aceasta, pentru o durată determinată, ce nu poate depăși 30 de zile de la data încetării stării de alertă.

(2) Pe durata stării de alertă, prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, numirile în funcțiile publice sau de înalt funcționar public pot fi făcute doar dacă îndeplinesc condițiile de a fi funcționar public sau, după caz, înalt funcționar public și numai dacă sunt necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor prevăzute de prezenta lege și pentru o durată determinată de maximum 30 de zile de la data încetării stării de alertă.

(3) Pe durata stării de alertă, în instituțiile și autoritățile publice se suspendă orice tip de concurs pentru ocuparea posturilor sau funcțiilor vacante și temporar vacante, cu excepția celor prevăzute la alin. (1) și (2), precum și la art. 11 și 12.

Art. 28. — (1) Pe durata stării de alertă, prevederile Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, cu modificările și completările ulterioare, se aplică până la finalizarea cursurilor anului școlar.

(2) În aplicarea alin. (1), miniștrii sunt abilitați să emită ordine pentru personalul din subordine.

Art. 29. — Pe durata stării de alertă se interzice declararea, declanșarea sau desfășurarea conflictelor colective de muncă în unitățile sistemului energetic național, în unitățile operative de la sectoarele nucleare, în unitățile cu foc continuu, în unitățile sanitare și de asistență socială, de telecomunicații, ale radioului și televiziunii publice, în transporturile pe căile ferate, în unitățile care asigură transportul în comun și salubritatea localităților, precum și aprovizionarea populației cu gaze, energie electrică, căldură și apă.

Art. 30. — Prin derogare de la prevederile art. 81 alin. (4) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul personalului încadrat în unități sanitare, de asistență socială, de asistență medico-socială și în instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, termenele de preaviz nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe întreaga durată a stării de alertă.

Art. 31. — Pe durata stării de alertă, pentru angajații români care urmează să desfășoare activitate în străinătate, autoritățile competente dispun măsuri speciale de protecție.

SECȚIUNEA a 4-a

Domeniul transporturilor și infrastructurii

Art. 32. — (1) În scopul prevenirii contaminării cu noul coronavirus SARS Cov-2 și pentru asigurarea bunei desfășurări a transportului de persoane pentru fiecare tip de transport terestru, subteran, aerian sau naval, se instituie restricții și măsuri în condițiile prezentei legi, cu respectarea măsurilor de protecție sanitară.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se instituie la propunerea Comitetului național pentru situații speciale de urgență, denumit în continuare CNSSU, prin ordin al ministrului afacerilor interne. Măsurile propuse de CNSSU privind activitățile de transport se avizează de ministrul transporturilor infrastructurii și comunicațiilor.

Art. 33. — Pe durata stării de alertă, în domeniul transportului aerian, ministerul de resort poate dispune măsuri, respectiv restricții, cu privire la: igiena și dezinfectia spațiilor comune, echipamentelor, mijloacelor de transport și aeronavelor, procedurile și protocoalele din interiorul aeroporturilor și aeronavelor, regulile de conduită pentru personalul operatorilor aeroportuari, aerieni și pentru pasageri, precum și privitor la informarea personalului și pasagerilor, în scopul prevenirii contaminării pasagerilor și personalului ce activează în domeniul transportului aerian.

Art. 34. — Pe durata stării de alertă, în domeniul transportului feroviar, ministerul de resort poate dispune măsuri, respectiv restricții, cu privire la: igiena și dezinfectia spațiilor comune din gări, halte, stații sau puncte de oprire, a echipamentelor și garniturilor de tren, procedurile și protocoalele din interiorul gărilor, haltelor, stațiilor sau punctelor de oprire, dar și în interiorul vagoanelor și garniturilor de tren, gradul și modul de ocupare al materialului rulant, regulile de conduită pentru personalul operatorilor și pentru pasageri, precum și privitor la informarea personalului și pasagerilor, în scopul prevenirii contaminării pasagerilor și personalului ce activează în domeniul transportului feroviar.

Art. 35. — Pe durata stării de alertă, în domeniul transportului rutier, ministerul de resort poate dispune măsuri, respectiv restricții, cu privire la: igiena și dezinfectia mijloacelor de transport persoane, procedurile și protocoalele din interiorul mijloacelor de transport, gradul și modul de ocupare a mijloacelor de transport, regulile de conduită pentru personalul operatorilor și pentru pasageri, precum și privitor la informarea personalului și pasagerilor, în scopul prevenirii contaminării pasagerilor și personalului ce activează în domeniul transportului rutier.

Art. 36. — Pe durata stării de alertă, în domeniul transportului naval ministerul de resort poate dispune măsuri, respectiv restricții, cu privire la: igiena și dezinfectia navelor de transport persoane, procedurile și protocoalele din interiorul navelor de transport persoane, gradul și modul de ocupare al navelor de transport persoane, regulile de conduită pentru personalul operatorilor și pentru pasageri, precum și privitor la informarea personalului și pasagerilor, în scopul prevenirii contaminării pasagerilor și personalului ce activează în domeniul transportului naval.

Art. 37. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, la propunerea CNSSU, poate lua măsuri, respectiv restricții, în domeniul transportului intern și internațional de mărfuri și persoane, precum și în domeniul comunicațiilor, de comun acord cu miniștrii de resort din statele membre ale Uniunii Europene, sau celelalte state, după caz.

SECȚIUNEA a 5-a

Domeniul educație și cercetare

Art. 38. — (1) Pe durata stării de alertă, activitățile didactice ce impun prezența fizică a antepreșcolărilor, preșcolărilor, elevilor și studenților în unitățile și instituțiile de învățământ se pot suspenda, la propunerea CNSSU, prin ordin comun al ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății.

(2) Durata suspendării prevăzută la alin. (1) poate depăși durata stării de alertă, în funcție de perioada rămasă din anul școlar și de stadiul procesului de învățământ.

Art. 39. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la eliminarea restricțiilor privind adunările publice de către autoritățile de resort, unitățile de învățământ preuniversitar organizează activități din planurile de învățământ și în mediul online.

(2) În situația în care activitățile nu pot fi desfășurate conform prevederilor alin. (1), pentru a asigura accesul egal la educație, inspectoratele școlare/inspectoratul școlar al municipiului București și unitățile de învățământ preuniversitar au obligația să asigure resursele educaționale pentru elevii care nu au acces la tehnologie, în conformitate cu instrucțiunile ministrului educației și cercetării.

(3) Derularea activităților prevăzute la alin. (2), precum și modul de recuperare a conținuturilor din programele școlare care nu pot fi parcurse în această perioadă se stabilesc de către Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 40. — (1) Pe perioada stării de alertă, precum și pe tot parcursul anului universitar 2019—2020, instituțiile de învățământ superior din sistemul național de învățământ, în baza autonomiei universitare cu respectarea calității actului didactic, pot utiliza metode didactice alternative predare-învățare-evaluare, în format online, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2020 privind luarea unor măsuri pentru buna funcționare a sistemului de învățământ. De asemenea, se pot desfășura online și examenele de finalizare a studiilor de licență, de masterat sau a programelor de studii postuniversitare, susținerea tezelor de doctorat, susținerea tezelor de abilitare.

(2) Activitățile didactice și de cercetare prevăzute la art. 287 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și examenele de finalizare a semestrelor și a studiilor de licență și masterat, susținerea referatelor și a tezelor de doctorat desfășurate online în anul universitar 2019—2020, precum și pe toată perioada stării de urgență, necesitate sau alertă, în cadrul formelor de învățământ cu frecvență și cu frecvență redusă, la distanță se circumscriu prevederilor art. 139 lit. a)—c) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și sunt recunoscute.

(3) Participarea studenților și studenților doctoranzi, care pe perioada stării de urgență, necesitate sau de alertă au urmat activități de învățare și predare prin metode didactice alternative de comunicare, în format online, la examenele prevăzute de art. 143 și 144 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, de studenții și studenții doctoranzi, se realizează potrivit metodologiilor aprobate de instituțiile de învățământ universitar.

(4) În situația desfășurării activităților prevăzute la art. 287 în sistem online, norma didactică se stabilește cu respectarea art. 287 alin. (4) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 41. — Cu avizul CNSSU, prin ordin comun al ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății, se stabilesc măsuri pentru desfășurarea activităților în unitățile și instituțiile de învățământ, în condiții de siguranță sanitară, pentru

finalizarea anului școlar aflat în curs la data instituirii stării de alertă, precum și pentru pregătirea începerii anului școlar următor.

Art. 42. — (1) În unitățile de învățământ preuniversitar, cu avizul CNSSU, prin ordin al ministrului educației și cercetării și al ministrului sănătății, se stabilesc măsuri pentru desfășurarea activităților de pregătire în vederea susținerii examenelor naționale și de certificare a competențelor profesionale, care presupun interacțiunea „față în față”, în condiții de protecție sanitară.

(2) Susținerea examenelor naționale și de certificare a competențelor profesionale, care presupun interacțiunea „față în față” se organizează în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) Ministerul Educației și Cercetării are obligația de a asigura elevilor și personalului didactic și nedidactic implicat, pe toată durata activităților prevăzute la alin. (1) și (2), numărul necesar de măști de protecție ce vor fi purtate obligatoriu în spațiile închise din incinta unităților de învățământ.

SECȚIUNEA a 6-a

Domeniul tineretului și sportului

Art. 43. — (1) Pe durata stării de alertă, în scopul prevenirii contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2 a participanților, activitățile de pregătire fizică în cadrul structurilor sportive, definite conform Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, constând în cantonamente, antrenamente și competiții sportive organizate pe teritoriul României, precum și accesul la bazele sportive sau spațiile în care se desfășoară activități sportive se vor desfășura în condițiile stabilite prin ordin al ministrului tineretului și sportului și al ministrului sănătății, pe baza hotărârii CNSSU.

Pe durata stării de alertă autoritățile locale au obligația să asigure accesul cetățenilor pentru desfășurarea activităților sportive în aer liber cu acordul CNSSU în parcurile localităților și pe terenurile de sport ale instituțiilor aflate în administrare.

(2) Pe durata stării de alertă, în scopul susținerii structurilor sportive, definite conform Legii nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile administrației publice locale pot aproba, prin hotărârea consiliului local și/sau județean, după caz, diverse forme de sprijin pentru finanțarea cheltuielilor de funcționare sau de natură salarială ale structurilor sportive care își au sediul pe raza administrativ-teritorială ale acestora. În cazul acestor forme de sprijin, pe durata stării de alertă, nu sunt aplicabile prevederile legale privind ajutorul de stat și prevederile Legii nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 7-a

Domeniul culturii și cultelor

Art. 44. — (1) Pe durata stării de alertă, activitatea instituțiilor muzeale, a bibliotecilor, librăriilor, cinematografele, studiourilor de producție de film și audiovizual, a instituțiilor de spectacole și/sau concerte, a centrelor și/sau a căminelor culturale și a altor instituții de cultură, precum și evenimentele culturale în aer liber și festivalurile publice și private se vor putea desfășura potrivit unor regulamente ce prevăd măsuri de protecție sanitară stabilite prin ordin comun al ministrului culturii și al ministrului sănătății.

(2) În situația nerespectării măsurilor de protecție sanitară prevăzute la alin. (1), activitățile menționate pot fi suspendate prin hotărârea CNSSU pe o perioadă determinată.

(3) Organizarea măsurilor de protecție sanitară și a condițiilor de desfășurare pentru activitățile prevăzute la alin. (1) pe perioada stării de alertă se stabilesc prin ordin comun al ministrului culturii și al ministrului sănătății, la propunerea CNSSU.

Art. 45. — (1) Pe durata stării de alertă, activitatea cultelor religioase se exercită liber, cu respectarea regulilor de protecție sanitară stabilite, la propunerea CNSSU și cu avizul secretarului de stat pentru culte, prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne.

(2) Regulile prevăzute la alin. (1) vor cuprinde măsuri privind accesul în lăcașele de cult, distanța minimă de siguranță.

SECȚIUNEA a 8-a

Măsuri în domeniul insolvenței

Art. 46. — (1) Debitorul aflat în stare de insolvență la data intrării în vigoare a prezentei legi, sau care ajunge în stare de insolvență poate, pe durata stării de alertă, să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supus prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, fără a avea însă obligația de a introduce această cerere. La cererea adresată tribunalului va fi atașată dovada notificării organului fiscal competent cu privire la intenția de deschidere a procedurii insolvenței.

(2) Dispozițiile art. 66 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile până la încetarea stării de alertă, dată de la care începe să curgă și termenul de 30 de zile pe care acestea îl prevăd. Corelativ până la aceeași dată, nu sunt aplicabile, în mod corespunzător, prevederile art. 66 alin. (2) și (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 47. — (1) Pe durata stării de alertă se suspendă aplicabilitatea tezei finale a art. 5 pct. 72 și a tezei finale a art. 143 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pe durata stării de alertă, în cazul debitorilor care și-au întrerupt activitatea total sau parțial ca efect al măsurilor adoptate pe perioada stării de urgență, instituită prin Decretul nr. 195/2020 și prelungită prin Decretul nr. 240/2020, de autoritățile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii virusului SARS-Cov-2, menținute, după caz, și în perioada stării de alertă, valoarea-prag prevăzută la art. 5 pct. 72 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, este de 50.000 lei, atât pentru creditori, cât și pentru debitori.

Art. 48. — În cazul debitorului care și-a întrerupt activitatea total sau parțial ca efect al măsurilor adoptate în perioada stării de urgență, instituită prin Decretul nr. 195/2020 și prelungită prin Decretul nr. 240/2020, de autoritățile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii pandemiei cu coronavirusul SARS-COV-2, menținute, după caz, și în perioada stării de alertă, creditorii pot formula, pe perioada stării de alertă, cerere de deschidere a procedurii insolvenței numai după încercarea rezonabilă, dovedită cu înscrisuri comunicate între părți prin orice mijloc, inclusiv prin mijloace electronice, de încheiere a unei convenții de plată.

Art. 49. — (1) În procedurile de concordat preventiv aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, perioada în care se desfășoară negocierile asupra proiectului de concordat preventiv se prelungește cu 60 de zile. În funcție de etapa în care se află debitorul, perioada de elaborare a ofertei de concordat se prelungește, în mod corespunzător, cu maximum

60 de zile sau, după caz, perioada de negociere a ofertei de concordat se prelungește, în mod corespunzător, cu maximum 60 de zile.

(2) În cazul debitorului aflat în executarea concordatului preventiv la data intrării în vigoare a prezentei legi, perioada pentru satisfacerea creanțelor stabilite prin concordat se prelungește, în mod corespunzător, cu două luni.

Art. 50. — (1) Dacă debitorul se află în perioada de observație la data intrării în vigoare a prezentei legi, aceasta se prelungește cu 3 luni. Corelativ, termenul în care categoriile de persoane îndreptățite pot propune un plan de reorganizare se prelungește cu 3 luni, inclusiv în cazul în care termenul de depunere a planului, prevăzut de lege, a început să curgă.

(2) În cazul în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, era depus un plan de reorganizare la dosarul cauzei, dar, urmare efectelor pandemiei de COVID-19, s-au modificat perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului, persoanele îndreptățite să depună un plan de reorganizare pot, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să depună un plan de reorganizare modificat, notificând creditorii, prin grija administratorului judiciar, asupra acestei intenții, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 51. — (1) În cazul debitorului aflat în reorganizare judiciară la data intrării în vigoare a prezentei legi, durata executării planului de reorganizare judiciară se prelungește cu două luni.

(2) Debitorul aflat în reorganizare judiciară, care și-a întrerupt activitatea total ca efect al măsurilor adoptate de autoritățile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii pandemiei de COVID-19, poate solicita judecătorului sindic, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, suspendarea executării planului pentru un termen care nu poate depăși două luni. Cererea se judecă de urgență, pe bază de înscrisuri, fără citarea părților. Încheierea pronunțată de judecătorul sindic poate fi atacată cu apel, potrivit art. 43 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, termenele prevăzute reducându-se la jumătate.

(3) În cazul debitorului aflat în reorganizare judiciară la data intrării în vigoare a prezentei legi, care și-a întrerupt activitatea total sau parțial ca efect al măsurilor adoptate de autoritățile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii pandemiei de COVID-19, perioada de executare a planului de reorganizare se poate prelungi fără a depăși o durată totală a derulării sale de 5 ani, și se poate modifica, în mod corespunzător, dacă este cazul, în condițiile prevăzute la art. 139 alin. (5) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 52. — Pentru debitorul care și-a întrerupt activitatea total sau parțial ca efect al măsurilor adoptate de autoritățile publice competente potrivit legii, pentru prevenirea răspândirii pandemiei de COVID-19, pe durata stării de urgență și/sau de alertă, durata inițială de executare a planului de reorganizare, prevăzută de art. 133 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, poate fi de 4 ani, cu posibilitatea prelungirii, fără a depăși o durată totală a derulării planului de 5 ani, și a modificării, în mod corespunzător, dacă este cazul, în condițiile art. 139 alin. (5) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 9-a

Domeniul executării pedepselor, măsurilor educative și a altor măsuri dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

§1. Executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Art. 53. — (1) Măsura de supraveghere referitoare la prezentarea persoanei supravegheate la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta, prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. a), art. 93 alin. (1) lit. a) și la art. 101 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, precum și obligația prevăzută de art. 121 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, se execută prin mijloace de comunicare la distanță audio sau audiovideo, în condiții care asigură confidențialitatea informațiilor și a datelor transmise, convorbirile realizându-se din sediul serviciului de probațiune și utilizând o conexiune de internet securizată.

(2) Prezentarea persoanei supravegheate la serviciul de probațiune, la datele fixate de către consilierul de probațiune, are loc doar în cazuri excepționale, precum imposibilitatea realizării întrevederii prin mijloace de comunicare la distanță, împlinirea termenului de supraveghere în 6 luni de la data intrării în vigoare a legii, riscul mare de săvârșire de noi infracțiuni, necesitatea comunicării conținutului unor hotărâri judecătorești sau a unor modificări intervenite în executarea acestora ori nerespectarea măsurilor și obligațiilor de către persoanele aflate în evidență.

(3) Criteriile de prioritizare a cazurilor în care întrevederile cu persoanele supravegheate se realizează la sediul serviciului de probațiune, precum și modalitatea de aplicare a acestora se stabilesc prin decizie a directorului general al Direcției Naționale de Probațiune.

(4) Întrevederile derulate la sediul serviciului de probațiune în condițiile alin. (2) și (3) sunt precedate de activități de pregătire a acestora, realizate prin modalități de comunicare la distanță cu persoana supravegheată, pentru a facilita realizarea scopului întâlnirii.

(5) Întrevederile cu persoanele supravegheate la sediul serviciului de probațiune se realizează cu respectarea regulilor de distanțare socială, precum și a măsurilor de prevenție și siguranță medicală, care se stabilesc prin decizie a directorului general al Direcției Naționale de Probațiune.

Art. 54. — (1) Măsura de supraveghere referitoare la primirea de către persoanele supravegheate a vizitelor consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea, prevăzută la art. 85 alin. (1) lit. b), art. 93 alin. (1) lit. b) și la art. 101 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, se execută numai în cazurile și potrivit criteriilor prevăzute la art. 53 alin. (2) și (3).

(2) Vizitele consilierului de probațiune manager de caz la locuința persoanei condamnate se desfășoară cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 53 alin. (4) și (5).

Art. 55. — (1) Executarea obligației de a urma un curs de pregătire școlară sau de calificare ori formare profesională, prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. a), art. 93 alin. (2) lit. a), art. 101 alin. (2) lit. a) și la art. 121 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, se realizează potrivit modalității în care instituția din comunitatea la care a fost înscrisă persoana supravegheată derulează cursurile școlare, de calificare sau de formare profesională, prin prezența fizică a participanților sau în mediul online.

(2) În situația în care cursurile de pregătire școlară sau de calificare ori formare profesională la care sunt înscrise sau

urmează a fi înscrise persoanele supravegheate sunt suspendate, iar executarea nu se poate realiza până la împlinirea termenului de supraveghere, al duratei supravegherii sau al măsurii educative neprivative de libertate, consilierul de probațiune manager de caz face demersuri pentru a identifica o altă instituție din comunitate în care se derulează cursuri sau, după caz, demersuri pentru modificarea conținutului obligației, în condițiile legii, ori înștiințează instanța despre imposibilitatea obiectivă de executare și face mențiuni despre aceasta în raportul final.

Art. 56. — (1) Obligația persoanelor supravegheate de a participa la derularea de programe de reintegrare socială, prevăzută la art. 85 alin. (2) lit. c), art. 93 alin. (2) lit. b) și la art. 101 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, fie că sunt individuale sau de grup ori că sunt derulate în cadrul serviciilor de probațiune sau în colaborare cu instituțiile din comunitate, se execută prin modalități de comunicare audiovideo la distanță, în condiții care să asigure confidențialitatea informațiilor și a datelor transmise, convorbirile realizându-se din sediul serviciului de probațiune și utilizând o conexiune de internet securizată.

(2) Programele de reintegrare socială în varianta de lucru individual ori programele de grup adaptate la modalitatea de lucru individual pot fi derulate la sediul serviciului de probațiune sau la sediul instituțiilor din comunitate abilitate numai în cazurile în care executarea acestei obligații a început anterior declarării stării de urgență și a fost suspendată pe durata acesteia, precum și în cazurile al căror termen de supraveghere expiră în 6 luni de la data intrării în vigoare a legii, iar obligația nu a fost executată și programul nu poate fi finalizat prin modalități de comunicare audiovideo la distanță.

(3) Regulile privind desfășurarea programelor de reintegrare socială în varianta de lucru individuală și a programelor de grup adaptate la modalitatea de lucru individual se aplică tuturor instituțiilor din comunitate implicate în derularea unor astfel de programe, în limitele resurselor materiale disponibile la nivelul acestor instituții.

(4) În situația în care executarea programelor de reintegrare socială în instituțiile din comunitate nu se poate realiza până la împlinirea termenului de supraveghere sau al duratei supravegherii, consilierul de probațiune manager de caz face demersuri pentru a identifica o altă instituție din comunitate în care se derulează astfel de programe sau, după caz, demersuri pentru modificarea conținutului obligației ori înștiințează instanța despre imposibilitatea obiectivă de executare și face mențiuni despre aceasta în raportul final.

Art. 57. — (1) Obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, prevăzută la art. 64, art. 85 alin. (2) lit. b) și art. 93 alin. (3) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, se pune în executare cu prioritate pe perioada stării de alertă în cazurile al căror termen ori durată de supraveghere se împlinesc în 6 luni de la data intrării în vigoare a legii și în cazurile în care timpul rămas până la împlinirea termenului sau duratei supravegherii nu permite executarea integrală.

(2) Obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității se execută cu prioritate în spații deschise și, în cazuri excepționale, în spații închise, cu respectarea regulilor de distanțare socială, a măsurilor de prevenție și siguranță medicală.

(3) În situațiile în care desfășurarea muncii în folosul comunității nu este posibilă în condițiile prevăzute la alin. (1), serviciul de probațiune va efectua demersurile necesare pentru modificarea felului muncii în cadrul aceleiași instituții sau, după caz, pentru prestarea activității în cadrul unei alte instituții din

comunitate, inclusiv în cazul în care instituția din comunitate este o unitate spitalicească, un centru rezidențial subordonat autorităților locale sau o instituție în care au fost confirmate persoane infectate cu virusul SARS-CoV-2 ori înștiințează instanța despre imposibilitatea obiectivă de executare și face mențiune despre aceasta în raportul final.

Art. 58. — În situația în care, pe durata termenului de supraveghere, consilierul de probațiune manager de caz constată că persoana supravegheată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile ce îi revin, în condițiile stabilite la art. 53—57, procedează, după caz, potrivit art. 67 alin. (1) sau (3) din Legea nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune, cu modificările și completările ulterioare, ori potrivit art. 101 alin. (1), (3) sau (4) din aceeași lege.

Art. 59. — (1) Întrevederea sau întrevederile dintre consilierul de probațiune și inculpații minori ori majori pentru care organele judiciare au solicitat referate ori rapoarte de evaluare se desfășoară prin mijloace de comunicare la distanță audio sau audiovideo, în condiții care să asigure confidențialitatea informațiilor transmise, convorbirile realizându-se din sediul serviciului de probațiune și utilizând o conexiune de internet securizată.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în ceea ce privește interacțiunea consilierului de probațiune cu alte persoane care pot furniza informații utile în legătură cu persoana evaluată.

(3) Interacțiunea nemijlocită a consilierului de probațiune cu persoana evaluată ori cu alte persoane care pot furniza informații despre aceasta se realizează numai dacă nu există posibilitatea comunicării prin mijloace de comunicare la distanță, audio ori audiovideo ori în acele situații în care consilierul de probațiune apreciază că pentru acuratețea evaluării, este necesar contactul direct cu persoana evaluată ori cu persoana care oferă informații.

(4) Dispozițiile alin. (1)—(3) se aplică și în ceea ce privește referatele și rapoartele de evaluare întocmite pe perioada supravegherii de către consilierii de probațiune manageri de caz cu privire la persoanele supravegheate minore sau majore.

Art. 60. — (1) Directorul general al Direcției Naționale de Probațiune dispune prin decizie măsurile necesare pentru ca activitatea în cadrul serviciilor de probațiune, precum și în cadrul structurii centrale a Direcției Naționale de Probațiune să se realizeze cu respectarea regulilor de distanțare socială, a măsurilor de prevenție și siguranță medicală, în acest scop putând fi luate măsuri precum limitarea numărului de persoane în spațiile de așteptare și în birouri, introducerea programului de lucru decalat al angajaților sau în schimburi sau desfășurarea activității în regim de telemuncă, acolo unde este posibil.

(2) Activitatea structurilor prevăzute la alin. (1) se realizează cu respectarea măsurilor de igienă, care presupun dezinfectarea regulată a spațiilor și cu purtarea în mod obligatoriu a unor echipamente de protecție, precum măști, mănuși, viziere.

(3) Accesul tuturor persoanelor în sediile serviciilor de probațiune se realizează cu purtarea în mod obligatoriu a unor echipamente de protecție, precum măști și mănuși.

§2. *Executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal*

Art. 61. — (1) Cu privire la executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, pot fi dispuse următoarele măsuri excepționale:

a) acordarea vizitei cu dispozitiv de separare, indiferent de regimul de executare sau categoria din care fac parte persoanele private de libertate;

b) organizarea activităților din programul zilnic la care participă persoanele private de libertate, precum activități și programe educative, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, moral-religioase, instruire școlară și formare profesională, plimbare zilnică, astfel încât să se respecte timpul minim prevăzut de dispozițiile legale și desfășurarea acestora în grupuri restrânse, cu purtarea echipamentului de protecție individuală și respectarea regulilor de distanțare socială;

c) desfășurarea activităților lucrative, cu respectarea regulilor de distanțare socială, precum și a măsurilor de prevenție și siguranță medicală, respectiv cu purtarea echipamentului de protecție individuală;

d) restricționarea activității de transfer al unor efective mari de persoane private de libertate între locurile de deținere, cu excepția situațiilor impuse de urgențele medicale, solicitările exprese formulate de organele judiciare sau schimbarea regimului de executare, numai dacă în locul de deținere nu este organizată executarea pedepsei pentru noul regim, precum și a transferurilor din motive de siguranță;

e) realizarea accesului persoanelor vizitatoare în locul de deținere numai cu echipamentul propriu de protecție, în vederea respectării măsurilor de prevenție și siguranță medicală;

f) acordarea dreptului la comunicări online, indiferent de situația disciplinară a persoanei private de libertate și periodicitatea legăturii cu familia;

g) amânarea exercițiului dreptului la vizită intimă și punerea în aplicare a recompenselor cu permisiunea de ieșire din penitenciar, dacă prin acordarea acestora sunt afectate măsurile de prevenție și siguranță medicală;

h) relocarea unor efective mari de persoane private de libertate în alte locuri de deținere, indiferent de profilul acestora, în centre educative/centre de detenție, sau în alte stabilimente ori facilități de cazare aparținând unităților care fac parte din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională, în situația existenței unui risc epidemiologic crescut sau operativ, extins la nivelul unui penitenciar, cu afectarea persoanelor private de libertate sau a personalului;

i) stabilirea regulilor de distanțare socială, a măsurilor de prevenție și siguranță medicală necesar a fi respectate;

j) paza și supravegherea persoanelor private de libertate internate în unități sanitare publice, altele decât penitenciarele-spital, se poate realiza prin monitorizare video de la distanță, cu acordul medicului curant și cu informarea prealabilă a persoanei private de libertate cu privire la obligațiile și interdicțiile pe care le are pe perioada în care se află internată; pot fi aplicate și măsuri de siguranță prevăzute de legislația privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

(2) Măsurile dispuse potrivit alin. (1) trebuie să fie proporționale cu situația care le-a determinat și se comunică, de îndată, ministrului justiției, împreună cu motivele care au stat la baza adoptării acestora.

(3) La încetarea situației care a determinat dispunerea măsurilor potrivit alin. (1), administrația locului de deținere procedează la acordarea, eșalonată, a drepturilor al căror exercițiu a fost amânat pe durata stării de alertă, precum și la punerea în aplicare a recompenselor cu permisiunea de ieșire din penitenciar în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

§3. *Dispoziții privind ascultarea persoanelor private de libertate*

Art. 62. — În cauzele penale, dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților, persoanele private de libertate

sunt audiate prin videoconferință la locul de deținere, fără a fi necesar acordul acestora.

§4. Organizarea activității polițiștilor de penitenciare

Art. 63. — (1) Polițistului de penitenciare i se pot modifica, fără acordul său, locul și/sau felul muncii. Modificarea locului și/sau felului muncii polițistului de penitenciare se realizează în raport cu necesitățile și situația operativă existente la nivelul unității unde este încadrat sau al altei unități din poliția penitenciară.

(2) Concediul de odihnă, de odihnă suplimentar, fără plată, de studii și pentru formare profesională al polițistului de penitenciare poate fi întrerupt unilateral de către directorul unității în care polițistul de penitenciare își desfășoară activitatea, în raport cu necesitățile și situația operativă existente la nivelul unității unde este încadrat polițistul de penitenciare sau al altei unități din poliția penitenciară.

CAPITOLUL III

Răspunderi și sancțiuni

Art. 64. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 65. — Constituie contravenții, în măsura în care nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate potrivit legii penale infracțiuni, următoarele fapte săvârșite pe durata stării de alertă:

a) neluarea de către conducătorii serviciilor de asistență socială a măsurilor stabilite conform art. 5 alin. (1) lit. e), referitoare la adaptarea programului de lucru sau la permanentizarea activității;

b) neluarea de către conducătorii autorităților sau instituțiilor la nivelul cărora sunt constituite centrele operative pentru situații de urgență a măsurilor pentru permanentizarea activității acestora, conform art. 5 alin. (1) lit. f);

c) neexecutarea măsurilor stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. a), referitoare la evacuarea temporară a persoanelor și bunurilor din zona afectată sau posibil a fi afectată, de către personalul instituțiilor și autorităților publice desemnate să pună în aplicare aceste măsuri;

d) împiedicarea de către orice persoană fizică a executării măsurilor de evacuare temporară a persoanelor și bunurilor din zona afectată sau posibil a fi afectată, stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. a);

e) împiedicarea de către orice persoană fizică a distribuirii ajutoarelor de primă necesitate pentru persoanele și animale afectate, stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. b);

f) neefectuarea lucrărilor stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. c), referitoare la modificarea de urgență a mediului înconjurător și infrastructurii, de către personalul instituțiilor și autorităților publice desemnate prin hotărâri ale comitetelor pentru situații de urgență să pună în aplicare aceste măsuri;

g) împiedicarea de către orice persoană fizică a efectuării lucrărilor stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. c), referitoare la modificarea de urgență a mediului înconjurător și infrastructurii;

h) nerespectarea de către persoanele fizice a măsurilor individuale de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor, stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. d);

i) nerespectarea de către persoanele fizice a măsurilor de izolare la domiciliu stabilite conform art. 5 alin. (2) lit. d);

j) nerespectarea interdicțiilor stabilite conform art. 5 alin. (3) lit. a) de a organiza mitinguri, demonstrații, procesiuni, concerte sau alte tipuri de întruniri, în spații deschise, ori întruniri de natura activităților culturale, științifice, artistice, religioase, sportive sau de divertisment, în spații închise;

k) participarea persoanelor fizice la mitinguri, demonstrații, procesiuni, concerte sau la alte tipuri de întruniri, în spații deschise, ori la întruniri de natura activităților culturale, științifice, artistice, religioase, sportive sau de divertisment, în spații închise, interzise în conformitate cu art. 5 alin. (3) lit. a);

l) desfășurarea de către organizatori a unor mitinguri, demonstrații, procesiuni, concerte sau a altor tipuri de întruniri, în spații deschise, ori a unor întruniri de natura activităților culturale, științifice, artistice, religioase, sportive sau de divertisment, în spații închise, cu nerespectarea măsurilor stabilite conform art. 5 alin. (3) lit. a);

m) circulația persoanelor, pietonală sau cu vehicule, în locurile și, după caz, în intervalele orare în care aceasta a fost interzisă sau restrânsă potrivit art. 5 alin. (3) lit. b);

n) nerespectarea de către persoanele fizice a interdicției de ieșire din zonele stabilite în conformitate cu art. 5 alin. (3) lit. c) sau încălcarea intervalelor orare în care este permisă ieșirea din aceste zone;

o) nerespectarea de către persoanele fizice a interdicției de ieșire din clădirile, localitățile sau zonele geografice în care a fost instituită carantina potrivit art. 5 alin. (3) lit. c);

p) nerespectarea de către operatori a măsurilor stabilite potrivit art. 5 alin. (3) lit. d), referitoare la restrângerea sau interzicerea transporturilor rutiere, feroviare, maritime, fluviale, aeriene sau cu metroul ori încălcarea intervalelor orare în care acestea sunt permise;

q) nerespectarea de către conducătorii instituțiilor sau operatorilor economici a condițiilor stabilite potrivit art. 5 alin. (3) lit. f), referitoare la desfășurarea activității acestor instituții sau operatori economici;

r) nerespectarea de către conducătorii instituțiilor sau operatorilor economici a măsurilor stabilite potrivit art. 5 alin. (3) lit. f), referitoare la suspendarea temporară a activității acestor instituții sau operatori economici;

s) neefectuarea lucrărilor pentru demolarea parțială sau totală a unor construcții, instalații sau amenajări, mutarea/dezmembrarea unor bunuri/mijloace mobile ori pentru inundarea controlată a unor terenuri, culturi, plantații sau păduri, de către persoanele fizice sau juridice ori de către personalul instituțiilor și autorităților publice desemnate potrivit art. 5 alin. (4) lit. g);

ș) împiedicarea de către orice persoană fizică a efectuării lucrărilor pentru demolarea parțială sau totală a unor construcții, instalații sau amenajări, mutarea/dezmembrarea unor bunuri/mijloace mobile ori pentru inundarea controlată a unor terenuri, culturi, plantații sau păduri, stabilite potrivit art. 5 alin. (4) lit. h).

Art. 66. — Contravențiile prevăzute la art. 65 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 500 lei la 2.500 lei contravențiile prevăzute la art. 65 lit. c), d), e), g), h), k), m), n) și ș);

b) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei contravențiile prevăzute la art. 65 lit. a), b), f), i), o), q) și s);

c) cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei contravențiile prevăzute la art. 65 lit. l), r) și t);

d) cu amendă de la 3.000 lei la 15.000 lei contravențiile prevăzute la art. 65 lit. j) și p).

Art. 67. — (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 65 și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 66 se fac de către subofițeri și ofițeri de pompieri și protecție civilă cu atribuții de îndrumare, control și constatare, anume desemnați de inspectorul general.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 65 și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 66 se fac de către:

a) inspectorii de muncă, pentru contravențiile prevăzute la art. 65 lit. a), q) și r);

b) personalul de control din cadrul Departamentului pentru Situații de Urgență, precum și subofițerii și ofițerii de pompieri și protecție civilă, pentru contravențiile prevăzute la art. 65 lit. b), c), d), e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), s), ș) și t);

c) agenții și ofițerii de poliție, subofițerii și ofițerii de jandarmi, polițiștii locali, pentru contravențiile prevăzute la art. 65 lit. d), e), g), h), i), j), k), l), m), n), o), r) și ș);

d) personalul direcțiilor de sănătate publică, pentru contravențiile prevăzute la art. 65 lit. h) și i);

e) personalul desemnat de Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, pentru contravențiile prevăzute la art. 65 lit. p);

f) agenții și ofițerii de poliție rutieră, pentru contravențiile prevăzute la art. 65 lit. p), referitoare la transportul rutier.

Art. 68. — Contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 69. — (1) Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, jumătate din cuantumul amenzii aplicate de agentul constatator pentru contravențiile prevăzute de lege.

(2) Sumele provenite din amenzile aplicate pentru contravențiile prevăzute de prezenta lege se fac venit integral la bugetul de stat.

Art. 70. — Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 66 intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 71. — (1) În vederea punerii în aplicare a măsurilor prevăzute de prezenta lege, Guvernul adoptă hotărâri, la propunerea ministerelor de resort sau a CNSSU.

(2) În vederea aplicării măsurilor prevăzute de prezenta lege, ministerele și celelalte autorități responsabile, la propunerea CNSSU, după caz, emit ordine și instrucțiuni.

Art. 72. — (1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu reglementările de drept comun aplicabile în materie, în măsura în care acestea din urmă nu contravin prevederilor prezentei legi.

(2) Pentru starea de alertă instituită pentru prevenirea și combaterea unei pandemii COVID-19, dispozițiile art. 2 lit. f) și m), art. 4 alin. (1) lit. b), alin. (2), (5) și (6), art. 20 lit. c) și d), art. 21 lit. c), art. 22 lit. c), art. 23 lit. c), art. 24 lit. c) și art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 15 mai 2020.
Nr. 55.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de Covid-19

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de Covid-19 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 mai 2020.
Nr. 261.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 96**

din 25 februarie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 410 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie în Dosarul nr. 13.863/212/2017 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 82D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că autoarea excepției deduce neconstituționalitatea textului de lege din necesitatea modificării acestuia, propunând ca termenul de declarare a apelului să curgă de la momentul la care se comunică hotărârea judecătorească motivată, iar nu de la comunicarea minutei. Or, apreciază că acest aspect este unul de legiferare, iar nu de constituționalitate. Pe fond, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, nefiind încălcat art. 21 din Legea fundamentală, câtă vreme exercitarea acestei căi ordinare de atac reprezintă o materializare a principiului fundamental considerat încălcat de către instanța de trimitere. Reține că apelul este o cale ordinară de atac, total devolutivă, nu este circumscris la anumite cazuri, limitativ și expres prevăzută de lege, așa cum se întâmplă în cazul contestației în anulare, astfel încât modalitatea de reglementare a termenului în care apelul poate fi declarat reprezintă exclusiv apanajul legiuitorului, fără ca acesta să-și încalce marja de apreciere. Susține, totodată, că stabilirea comunicării minutei pentru declararea apelului vizează și buna administrare a justiției, fiind un impuls pentru motivarea cu celeritate a hotărârii judecătorești, în ipoteza în care s-a declarat calea ordinară de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 decembrie 2017, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 29 ianuarie 2018, pronunțate în Dosarul nr. 13.863/212/2017, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată din oficiu în soluționarea apelurilor declarate — de parchet, inculpată și părțile civile din cauză — împotriva

Sentinței penale nr. 962 din 29 iunie 2017, pronunțată de Judecătoria Constanța în Dosarul nr. 13.863/212/2017. În cauză, instanța a invocat excepția tardivității apelului promovat de părțile civile, întrucât acestea au declarat apel la data de 26 iulie 2017, respectiv cu o zi după împlinirea termenului de 10 zile de la data comunicării copiei minutei (14 iulie 2017).

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea susține, în esență, că prevederile procesual penale criticate nu permit părților unei cauze penale judecată în primă instanță accesul efectiv și complet la justiție, în ceea ce privește exercitarea unei căi de atac, conform standardelor Curții Europene a Drepturilor Omului statuate în Hotărârea din 8 ianuarie 2013, pronunțată în Cauza *Raisa M. Shipping — S.R.L. împotriva României*, în special paragraful 30. Se susține că prevederile art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală creează serioase dificultăți titularului dreptului de a formula apel, în ceea ce privește adoptarea deciziei de a promova calea de atac a apelului în raport cu raționamentele juridice și constatările de fapt ce pot fi conținute în considerentele hotărârii, care nu mai pot fi cenzurate în afara examinării prevăzute de art. 417 din Codul de procedură penală, putând afecta drepturile și interesele legitime ale părții. În plus, se apreciază că prevederile art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală îngreunează titularului apelului posibilitatea de respectare a dispozițiilor art. 412 din Codul de procedură penală.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Pentru procuror, persoana vătămată și părți, termenul de apel este de 10 zile, dacă legea nu dispune altfel, și curge de la comunicarea copiei minutei.*”

10. În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autoarea excepției invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, cât și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că termenul de declarare a apelului este, potrivit art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală, de 10 zile, dacă legea nu dispune altfel. Termenul de apel de 10 zile se calculează conform regulii stabilite în art. 269 alin. (2) din Codul de procedură penală privind calculul termenelor procedurale pe

zile, coroborat cu dispozițiile art. 269 alin. (4) și ale art. 270 alin. (1) și (2) din același act normativ. Curtea observă că legiuitorul a păstrat termenul de 10 zile din Codul de procedură penală din 1968, aducând modificări referitor la momentul de la care termenul începe să curgă. Astfel, în vechea lege procesual penală termenul începea să curgă diferit pentru procuror și pentru părți, după cum aceștia au participat sau nu la dezbateri sau la pronunțare, respectiv acesta începea să curgă, după caz, de la pronunțare sau de la comunicarea unei copii de pe dispozitiv. În Codul de procedură penală în vigoare s-a reglementat o soluție unitară, în sensul că termenul începe să curgă de la comunicarea unei copii a minutei, art. 407 alin. (1) prima și a doua teză stabilind că „o copie a minutei hotărârii se comunică procurorului, părților, persoanei vătămate și, în cazul în care inculpatul este arestat, administrației locului de deținere, în vederea exercitării căii de atac. În cazul în care inculpatul, partea civilă sau persoana vătămată nu înțelege limba română, o copie a minutei hotărârii i se comunică acesteia într-o limbă pe care o înțelege”. Așadar, legiuitorul a renunțat la prezumția că procurorul sau partea care a participat la dezbateri are cunoștința de hotărârea ce se va pronunța, stabilind că termenul de 10 zile pentru declararea apelului curge de la comunicarea unei copii a minutei, indiferent dacă au participat la dezbateri sau/și la pronunțarea hotărârii.

12. Cu alte cuvinte, momentul inițial (*dies a quo*) de la care începe să curgă termenul pentru declararea apelului este „comunicarea copiei minutei”, fiind același pentru procuror, persoana vătămată și părți, indiferent dacă au fost prezente sau nu la dezbateri sau la pronunțare. Curtea observă însă că atât legea procesual penală anterioară, cât și cea în vigoare stabilesc obligația comunicării unei copii a dispozitivului, respectiv a unei copii a minutei, iar nu comunicarea hotărârii motivate a primei instanțe.

13. În prezenta cauză, autoarea excepției susține, în esență, că norma procesual penală criticată creează dificultăți titularului dreptului de a formula apel, în ceea ce privește adoptarea deciziei de a promova calea de atac a apelului în raport cu raționamentele juridice și constatările de fapt ce pot fi conținute în considerentele hotărârii.

14. Față de susținerile autoarei, Curtea reține că o dispoziție legală nu poate fi analizată în mod singular, separat de ansamblul reglementării din care face parte. Așadar, Curtea observă că, potrivit art. 412 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală — *Declararea și motivarea apelului*, „Apelul se declară prin cerere scrisă, care trebuie să conțină următoarele: a) numărul dosarului, data și numărul sentinței sau încheierii atacate; b) denumirea instanței care a pronunțat hotărârea atacată; c) numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul, reședința sau locuința, precum și semnătura persoanei care declară apelul.” Așadar, declarația (cererea) de apel, formulată în termenul de 10 zile de la data comunicării copiei minutei, va cuprinde cerințele enumerate limitativ la punctele a)—c) ale alin. (1) al art. 412, fără a se preciza că este necesar ca aceasta să cuprindă și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul. Curtea apreciază că reglementarea în acest mod a conținutului declarației de apel este justificată, în condițiile în care judecata este cuprinsă în întregime în dispozitiv, acesta din urmă fiind cel comunicat în condițiile art. 407 alin. (1) teza întâi și a doua coroborat cu art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală. Apelul se declară, în principal, împotriva dispozitivului hotărârii și, alăturat acestuia, împotriva motivelor acesteia. Alin. (4) al art. 412 din același act normativ prevede că apelul (iar nu declarația de apel) se motivează în scris, arătându-se motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază. De altfel, Curtea observă că legiuitorul nu i-a atașat vreo sancțiune (nulitatea ori decăderea) obligației motivării în fapt și în drept a apelului, așa încât, chiar nemotivat fiind, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, potrivit art. 417 alin. (2) din Cod. Având însă în vedere faptul că apelul este calea de atac cu caracter devolutiv care se îndreaptă

împotriva hotărârii primei instanțe, motivarea prezintă totuși importanță pentru determinarea limitelor apelului, în caz contrar instanța de apel putând considera că este investită cu soluționarea unui apel total.

15. Considerentele din paragraful anterior sunt susținute și de către denumirea marginală a art. 412 din Codul de procedură penală — *„Declararea și motivarea apelului”*, din care rezultă că ne aflăm în prezența a două acte procesuale distincte, pe de o parte, declarația de apel, pe de altă parte, motivarea apelului, conjuncția copulativă „și” având funcția de a lega două acte de procedură distincte, de a indica o completare, un adaos, cu alte cuvinte formularea declarației de apel (în termenul de 10 zile de la data comunicării copiei minutei) completată cu motivarea acestuia, care se poate face ulterior, după comunicarea hotărârii primei instanțe.

16. Mai mult, Curtea reține că reglementarea momentului (*a quo*) — de la care începe să curgă termenul în care se poate declara apelul, prin raportare la comunicarea hotărârii (motivate) a primei instanțe, ar avea drept consecință executarea de îndată a acesteia din urmă, în condițiile în care, în materie penală, termenul de declarare a apelului este dilatoriu sub aspectul posibilității de punere în executare a hotărârii judecătorești și peremptoriu sub aspectul exercitării dreptului de apel de către titular. Apelul declarat împotriva unei hotărâri penale nedefinitive este suspensiv de executare, în afară de cazul când legea dispune altfel. Efectul suspensiv acordat de lege pe durata termenului de atac este prelungit, astfel, prin declararea apelului, pe toată durata judecării acestuia și poate privi atât latura penală, cât și latura civilă, atunci când apelul a fost declarat cu privire la dispozițiile din hotărâre prin care au fost soluționate ambele laturi ale cauzei (art. 416 din Codul de procedură penală).

17. Prin urmare, coroborând prevederile anterior citate, Curtea constată că declarația de apel se formulează în 10 zile de la comunicarea copiei minutei, dacă legea nu dispune altfel, iar motivarea apelului se face după comunicarea hotărârii primei instanțe, întrucât numai după acest moment partea interesată are cunoștința nu numai de soluție, dar și, în mod efectiv, de considerentele cuprinse în hotărâre, fără ca prin aceasta norma criticată să fie contrară dispozițiilor constituționale privind liberul acces la justiție și fără ca titularul dreptului de a declara apel „să întâmpine dificultăți în ceea ce privește adoptarea deciziei de a promova calea de atac”, astfel cum susține autoarea.

18. Dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură reglementate de legiuitor în considerarea mandatului său constituțional conferit de art. 126 din Constituție potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege” și ale art. 129 potrivit căruia „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”, în condițiile în care instituirea de către legiuitor a unor reguli speciale de exercitare a căilor de atac nu contravine prevederilor constituționale invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate.

19. În formularea motivelor de neconstituționalitate, autoarea a invocat și Hotărârea din 8 ianuarie 2013, pronunțată în Cauza *Raisa M. Shipping — S.R.L.* împotriva României, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că s-a adus atingere dispozițiilor art. 6 din Convenție, întrucât „instanțele naționale au dat dovadă de un formalism incompatibil cu litera și spiritul art. 6 paragraful 1 din Convenție și au adus atingere nejustificată dreptului societății reclamante de acces la o instanță pentru determinarea «drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil»”, în cauză fiind vorba despre o notificare defectuoasă a actelor de procedură. În paragraful 30, invocată de autoare, instanța de la Strasbourg a reținut că „Instanțele trebuie să facă tot ce se poate aștepta în mod rezonabil de la acestea pentru a cita reclamanții și să se asigure că aceștia din urmă sunt la curent cu procedurile din care fac parte. În fine, dreptul la acțiune sau de recurs trebuie să se exercite din momentul în care părțile interesate pot cunoaște efectiv hotărârile judecătorești care le impun o obligație sau care ar

putea aduce atingere drepturilor sau intereselor lor legitime; notificarea, în calitate de act de comunicare între organul jurisdicțional și părți servește la luarea la cunoștință a deciziei instanței, precum și fundamentele care o motivează, după caz, pentru a permite părților de a o recura”.

20. Curtea reține că jurisprudența citată, în mod particular considerentele invocate de autoare, nu este aplicabilă în materie penală, cât privește reglementarea termenului de declarare a apelului. În dreptul intern, în materie civilă, termenul de apel este de 30 de zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel (art. 468 din Codul de procedură civilă), iar cererea de apel cuprinde, între cerințele de la lit. a)–e) ale alin. (1) al art. 470 din același act normativ, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul (lit. e), sub sancțiunea decăderii [alin. (3) al art. 470], în sensul că partea care formulează cererea de apel nu va mai putea propune și susține motive, mijloace de apărare sau dovezi noi asupra cărora instanța de apel să se pronunțe, caz în care instanța de apel se va pronunța, în fond, numai pe baza celor invocate la prima instanță.

21. Observând reglementarea internă, Curtea constată că atât în materie penală, cât și în materie civilă, „comunicarea” reprezintă garanția unui proces echitabil și transparent, scopul acesteia fiind acela ca părțile să ia act de hotărâre/conținutul hotărârii, „după caz” (astfel cum se reține în Hotărârea din 8 ianuarie 2013, pronunțată în Cauza *Raisa M. Shipping — S.R.L. împotriva României*, paragraful 30) și să poată formula

calea de atac, respectiv criticile împotriva hotărârii primei instanțe.

22. Or, comunicarea copiei minutei, în materie penală, „servește la luarea la cunoștință a deciziei instanței” și reprezintă o formalitate/o condiție pentru declanșarea curgerii termenului de declarare a apelului. În situația în care comunicarea minutei nu se face cu respectarea normelor procesual penale referitoare la comunicarea actelor procedurale (art. 257—264 din Codul de procedură penală), termenul de apel nu începe să curgă. În această ipoteză, termenul de apel ar putea începe să curgă, în condițiile art. 407 alin. (1) teza finală, de la comunicarea hotărârii în întregul său. În același fel, în cazul în care copia minutei nu poate fi înmănată, iar agentul procedural afișează o înștiințare [potrivit art. 264 alin. (1) și art. 261 alin. (4) din Codul de procedură penală], copia minutei se consideră comunicată la împlinirea termenului stabilit de instanță, în care destinatarul era în drept să se prezinte la organul judiciar pentru a i se comunica hotărârea [în condițiile art. 261 alin. (4) lit. f) și g) din Codul de procedură penală], aceasta fiind data de la care se calculează termenul de apel, iar nu data afișării înștiințării. Așadar, în ipoteza unei notificări defectuoase a copiei minutei (ipoteză similară celei supuse examinării în Cauza *Raisa M. Shipping — S.R.L. împotriva României*), în dreptul intern în vigoare există remedii procedurale pentru ca dreptul părții interesate să exercite apelul să fie respectat și pentru a putea fi preîntâmpinat un eventual conflict pe rolul instanței europene.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie în Dosarul nr. 13.863/212/2017 și constată că dispozițiile art. 410 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

